

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

T H E O L O G I A

sunt, cōsistere sine seipso, & sine omnib⁹, atq; ab omnibus liberū esse: hoc est, esse propter Deū, nō propter hominē, aut creaturas. Nā Dei propriū est, vt sine hoc aut illo, sine ipsitate, & egoitate, & similibus, cōsistat atque sit. Sed creaturæ proprium est, seipsam & sua, & hoc aut illud, hīc aut illic quērere et velle in omnibus, quæ facit, aut omittit. Cū igitur creatura siue homo, suū proprium, suam ipsitatem, siue seipsum amittit & exit, fit, vt Deus in eū intret, cum suo proprio, hoc est cū sua ipsitate.

C A P V T X X I I I .

*Quid sit
diues
spiritu.*

H Oc quoq; perpendendum est: Postquā homo omnē viam confecit, quæ eum ducit ad veritatem, in eaq; se exercuit: & tamdiu, tamq; multū acerba passus est, vt se putet iā omnino esse perfunctum, mortuumq;, & ex seipso egressum, Deoq; planē deditum: tum primū ferit in eo diabolus semen suum, ex quo semine crescunt deinde fructus duo. Vnus est, spirituales diuitiæ, siue spiritualis superbia: alter est, inordinata falsa libertas. Hæ sunt duæ
soro.

forores, quæ frequēter & libēter vnā
 versantur. Atq; hoc sic accidit. Dia-
 bol⁹ sic hominē afflat, vt homo opi-
 netur & putet, sese ad supremū sum-
 mūq; peruenisse, neq; deinceps am-
 pliū scriptis, aut alia vlla re egere, et
 in vniuersum nullius indigum eua-
 disse. Hinc surgit in eo magna quedā
 pax & alacritas, ex qua consequitur,
 vt ita loquatur: Age iā, nūc ego sum
 supra omnes homines, scioq; & in-
 telligo plura quā totus mundus: i-
 deoq; equū & par est, vt sim omniū
 creaturarū Deus, mihiq; omnes crea-
 ture, & maximè omnes homines ser-
 uiāt, & me venerēt, mihiq; subij-
 ciātur: idq; querit & expetit, & libē-
 ter accipit cū ab omnibus creatu-
 ris, tū potissimum ab homine, sibiq;
 videtur his omnibus esse dignus, &
 ea sibi sanè deberi: habetq; vniuersos
 homines pro pecudibus. ac quic-
 quid eiusmodi est, vt possit eius cor-
 pori, carni, naturæ, suauitatem, volu-
 ptatem, iucunditatē lætitiāq; con-
 ciliare, eo omni se putat esse dignū:
 idq; quærit & accipit, quādo cun-
 que adipisci potest. omniaq; illi ni-
 mis parua videntur, quæ ipsi præstari

T H E O L O G I A

possint, putatq; se his omnibus esse sanè dignum . Atq; omnes homines qui ei seruiūt, subiectiq; sunt, etiam si fures sint, aut latrones tamen dicit esse præclara et fidelia pectora, et charitate atq; fide erga veritatē, & erga pauperes homines prædita: & quidem eos laudat, quærit, & sequitur, vbicunq; sint . Quòd si quis superbos istos homines non colit, nec eis ipsorum arbitratu obsequitur & subiectus est, is etiam ab eis non laudatur: quinimò facilè vituperatur, neque quæritur, etiamsi sanctimonia ipsum diuum Petrum equaret.

Igitur postquam hæc spiritualis superbia sibi videtur neque scriptis, neq; doctrina, similibus ve rebus indigere, fit, vt non solùm pro nihilo ducat, sed etiã derideat omnes ritus, instituta, leges, & præcepta ac sacramenta sanctæ Ecclesiæ: nec non omnes homines, qui his ordinibus vtantur, & eis aliquid tribuāt. Hîc facilè est perspicere duas has sorores vnà habitare. Prætereà quandoquidē arbitratur diues hæc superbia se plura scire & intelligere, quàm omnes homines: fit etiam, vt plura garrere, loquiq;

quicq; velit, quàm cæteri omnes ho-
nes, suaq; dicta, & orationem velit
solam in pretio haberi atq; audiri,
omniaq; alia dicta et orationem pro
iniusta, vel potius pro ridicula stul-
taq; haberi.

CAPVT XXIIII.

AT vbi spiritualis paupertas ve-
raque spiritualis summissio est, *Paupe-*
ibi longè alia res est: atq; hoc ex eo *res spiri-*
fit, quòd verè comperitur atque co- *tu qui-*
gnoscitur hominem per seipsum, *nã sint.*
suaq; ope nihil esse, nihilq; posse, ne-
que ad quicquam idoneum esse, aut
quicquã habere, nisi vitia, nequitiã,
atq; improbitatẽ. Hinc consequitur,
vt homo seipsum prorsus indignum
inueniat omnibus his, quæ ipsi à
Deo, aut ab omnibus creaturis pos-
sint euenire, seq; Dei, et omniũ crea-
turarũ causa pro Deo debere & pati,
& interdum agere, ideoq; in nullam
rem verè ius habere, ita vt ex animi
demissione sic loquatur: Aequum &
par est, vt Deus, & omnes creatura
mihi aduersentur, & ius aduersum
me, atq; in me habeant, & ego nemi-
ni sim cõtrarius, & in nullã rẽ ius ha-
beã. Hinc efficitur, vt is homo nihil